

İsmail Şencan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.10.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ađla gönül ađla zamanı

Azdı yaralarım azdı sarılmaz
Akan yaşım cořtu cořtu durulmaz
Yalvardım yakardım acım son bulmaz
Ađla gönül ađla ađla zamanı

Çaresiz bir kulum ahu zar ile
Gelip geçti ömrüm hep feryad ile
Demek yaşıyorum ben yalan ile
Ađla gönül ađla ađla zamanı

Katip kara yazmış yazgım fermanı
Aradım bulmadım derdim dermanı
Geçmiş şencanın ömrü devranı
Ađla gönül ađla ađla zamanı

İsmail şencan

Belgüzar

Ah belgüzar belgüzar
Göğsüne taktığın nazar
Hasretin çeke çeke
Canımdan oldum bezar

Boyun uzun selvi gibi
Cismin güzel huri gibi
Güle konan bülbül gibi
Nazlı ötüşün ne güzel

Bahçede fidan gibisin
Gökte uçan kuş gibisin
Seherde ceylan gibisin
Göle inişin ne güzel

Şencanım olmuşam deli
Severim seni ezeli
Sarabilsem ince beli
Cilveden nazın ne güzel

İsmail Şencan

Benim payıma

Ne çok ezildim inşaatta harçta
sürülmezdi tarlam çakılda taşta
sönmüştü ocağım kar ile kışta
Felek tuzak kurmuş bana tor düştü

Bir zamanlar sürüye oldum çoban
Yazıda bayırda ezildi taban
Gahi tirpan çektim sürmüştüm saban
Ele potin bana lastik ter düştü

Yanarım sızlarım bitmez avazım
Kara kışa döndü baharım yazım
Çağurdım dostu ağlamaktı arzum
İnlemek sızlamak bana var düştü

Çok şükürler derdik dostum cemali
Kimisine yar bana zar düştü
Alem içinde ne de çok ezildim
Kimisine kolay bana zor düştü

Şencanım bende çalardım sazı
Bedenimi sarar acı bir sızı
Yaşamın ne tadı kaldı ne tuzu
Ele tatlı bana acı har düştü

İsmail Şencan

Bir saçı leylaya gönül vereli

Bir saçı leylaya gönül vereli
Mecnun etti beni çöller perişan
Girip yar bağına gülüm dereli
İssiz kalmış bağlar güller perişan

Yar hayalin bana aydı güneşti
Derdine düşeli bu nasıl işti
Hayalin gönlümde derdimi deşti
Dermansız kalmışım halim perişan

Sevdiğimi görmek nasip olurmu
Şencanım arasa seni bulurmu
Dermanım yok ise o yar verirmi
Kaybetmişim seni gözler perişan

İsmail Şencan

Bir Őey olmaz olmaz

Ne taŐlarsın taşı boŐu boŐuna
Cansızdan kan ile yaş olmaz olmaz
TaŐla cismindeki akılsız başı
Ondan sana kâr olmaz olmaz

Helali haramı seŐebilirsın
Bu aşkın Őarabın iŐebilirsın
Rıza kapısından geŐebilirsın
Ol divana gir dar olmaz olmaz

Bu yola ikrar iman güder isın
ŐaŐmadan doĐru dürüst giderisın
Erenler ceminde semah eder isın
Kudreti nardan har olmaz olmaz

Eline beline sahip özüñ var ise
Özüne benzeyen sözüñ var ise
Şencan a bakmaya yüzün var ise
Őırttan geŐ git zor olmaz olmaz

İsmail Şencan

Çek elini çek be tabib

Çek elini çek be tabib
Değme yarama yarama
Sanmam dertlerim bitecek
Değme yarama yarama

Dertlerim gamdan kederden
Tecellim bozuk temelden
Ne menzil aldım emelden
Değme yarama yarama

Ne murad aldım güleyim
Ne bir dost buldum gideyim
Hakka eyledim dileğim
Değme yarama yarama

Şencanım derdim çoktur
Tahammüle mecal yoktur
Bir gün gelir ölüm haktır
Değme yarama yarama

İsmail Şencan

Deli Deli Tepeli

Ne durursun ne gezersin
Ne tattıki ne bezersin
Yine ne oldu ne sezersin
Hiç sabırın yokmu senin

deli deli tepeli
kulakları küpeli

Anaçsızdan bal istersin
Güz gelmeden nar istersin
Ağustosta kar istersin
Hiç zamanın yokmu senin

N

Beş değil yüz on beş değil
Kaç güzele verdin meğil
Hakkın divanına eğil
Kamburun çıkmazmı senin

N

Ne saz koydun ne curayı
Sıra çalmakmı zurnayı
Gökte uçan şah turnayı
Sesine katmak istersin

N

Beşli martinmi atarsın
Ne alırsın ne satarsın
Şencana nisbet yaparsın
Ol devranın yokmu senin

Deli deli tepeli
Kulakları küpeli

İsmail Şencan

Dil Yarası

Yüreğim orta yerinde
Sızlar durur hep derinde
Derde düştüm kederinde
Dil yarası dil yarası

Sağ yana dönerim onmaz
Sol yana dönerim onmaz
Üstüne kül bastım onmaz
Dil yarası dil yarası

Tabib hekim bulunmuyor
İlaç merhem sürülmüyor
Bıçak neřter vurulmuyor
Dil yarası dil yarası

Bu ne acılı bir yare
Yandım yandım döndüm nare
Şencanıma nedir çare
Dil yarası dil yarası

İsmail Şencan

Dilerim sevip sevenin olmasın senin

Bağın bahçen olsun çöller sahralar
Bir damlan olmasın bütün deryalar
Bülbülün olsun kargalar baykuşlar
İsterim baharın yazın kış olsun senin

Zehir olsun senin ekmeğın aşın
Yılana benzesin o gözün kaşın
Kurtlar çayanlar yeşin senin naşın
İsterim taşın toprağın olmasın senin

Şencanım a derler neden böylesin
Sevdiğine böyle zulüm dilersin
Çananına küsüp candan bezersin
İsterim sevip sevenin olmasın senin

İsmail Şencan

Dostum felek ile aram açıldı

Dostum felek ile aram açıldı

Bilirmisiniz dostlar bir müşgülüm var
Felek kadaş ile aram açıldı
Düşmanım gülüyor dostum kan ağlar
Nazlı felek ile aram açıldı

Aldı nazlı yari beni baktırdı
Gözümde gönlümde yaşlar aktırdı
Şencanımı bu dünyadan bıktırdı
Dostum felek ile aram açıldı

İsmail Şencan

Esiyor gönlümün yeli

Esiyor gönlümün yeli
Akıyor ömrümün seli
Gahi uslu gahi deli
Şu sinemi deler gider

Bülbülün feryadı noldu
Gül kurudu diken oldu
Günler geçti aylar oldu
Yıllarım dolanır gider

Şencanımın yüz yaşımı
Uğruna verdim başımı
Çek mavzerin ser naşımı
Toprağa belenir gider

İsmail Şencan

Ey Aşk

Ey aşk
Al beni avuçlarına alda savur beni
Gönüllerde Mecnun olayım, Ferhat olayım,
Kerem olayım
Yanayım,da kül olayımSavrulayım

Sevda denizlerine bir damla yaş olayım
Döküleyim
Yar in yanaklarından hasret olayım söz olayım
Düşeyim
Dillere mani olayım türkü olayım
şakiyayım
şeyda bülbülOlayım
Gülün vefasızlığına kanatlanıp uçayım
Bulutlara
Rahmet olayım yağayım menekşe, sümbüle çiğdeme ve
Nicesine
Can olayım ,kan olayım düşeyim toprağa da
Yeniden
Yarat beni Ey aşk . . .

İsmail Şencan

Famsız

Tav va mın buye tari
Ro dızani tu nızani
Be hedurum hım be xevım
Şev dızani tu nızani

Ber dılexeda bu me şıvan
Din durım lı van deşdı çıyan
Dınalem lı dora derıyan
Re dızani tu nızani

Havin a mın bu zıvıstan
Verane ye gul gulıstan
Te mın dinkır berda destan
Xelk dızani tu nızani

türkcesi

Güneşim kararmış
Gün biliyor sen bilmiyorsun
Huzursuzum ve de uykusuzum
Gece biliyor sen bilmiyorsun

Gönlümün önüne çoban olmuşum
Deli divaneyim bu ovalarda dağlarda
İnliyorum kapıların etrafında
Yollar biliyor sen bilmiyorsun

Yazım kış olmuş
Gül bahçemin gülleri solmuş
Beni deli rüsva ettin
El alem biliyor sen bilmiyorsun

İsmail Şencan

Felek haldan hala attı neyleyim

Kötü kader bırak yeter peşimi
Zehir ettin ekmeğimi aşımı
Taştan taşa vurdun garip başımı
Felek haldan hala attı neyleyim

Gönül bahçem viran Kırıldı dalım
Gün be gün artıyor derdim figanım
Kaderimin yolu benim durağım
Felek haldan hala attı neyleyim

Şencanım neydem dağları aşam
Aşam gidem nazlı yare kavuşam
Hiç başına gelen var mı danışam
Felek haldan hala attı neyleyim

İsmail Şencan

Gardaş Sana Kim Ne Dedi

Gardaş sana gurbet ele
Git gelme diye kim ne dedi
Kazancını kaptır sele
Ver aksın diye kim dedi

Çalışırsın vatan uzak
Gurbet sana kurmuş tuzak
Haber gönder yavrunu sor bak
Git unut diye kim dedi

Kim söyledi kim söyledi
Gardaş sana kim ne dedi

İsmail Şencan

Gardaşıma

Düşümde cemalin gördüm
Gördümde murada erdim
Yüzümü yüzüne sürdüm
Bakıp geçtin beni gardaş

Kalmışım tek başıma
Bulutlar ortak yaşıma
Ölürsem mezar taşıma
Gülün alıpta gel gardaş

Gülüstanım gülleri soldu
Ömür geçti devran doldu
Şencanım teninden oldu
Dök kabrime suyun gardaş

Gün be gün seni özledim
Çoktandır yolun gözledim
Şakin alınma sen gardaş
Türkülere bu sözlerim

İsmail Şencan

Güzeller güzeli mislin bulunmaz

Güzeller güzeli mislin bulunmaz
Feryadımı duyda gel artık yeter
Yaralarım azmış sargı sarılmaz
Melhemini alda gel artık yeter

Kolumda saatin saniye vurur
Gönlümde solmayan gül gibi durur
Kaybettim kendimi kalmadı gurur
Hislerimi duyda gel artık yeter

Kara kara giymiş üstünde libas
Endamın huridir duruşun çok has
O pembe yüzünde gözlerin elmas
Şencana derman ol gel artık yeter

İsmail Şencan

Har benim nar benim zar benim

Bir mecnunum dolanırım çöllerde
Sevdan beni söyletiyor dillerde
Ah çekip ağlarım gurbet ellerde
Çağlayıp akan göz yaşım sel benim

Senin için diyarı gurbet gezdiğim
Telini oynatan yelden sezdiğim
Uğruna yandığım candan bezdiğim
Yiyip içtiğim ahu zehir benim

Günden güne artar gönül yarası
Irak oldu gurbet sıla arası
Sabah seherinen kuşluk sırası
Gördüğüm hayalimi düşmüydü benim

Şencanım düştü gurbet toruna
Ben yandım sen yanma aşkın narına
Gönül ister kavuşmayı yarına
Açar idi bu gönlümün bağı benim

Har benim nar benim zar benim
Yar benim

İsmail Şencan

Hele zalım

Her nere varsan seni sezerdim
Gölgen olup ardın sıra gezerdim
Geçtiğin yollara güller dizerdim
Hele zalım sevda nedir bilmezimiş

Bir anahtar bulmadım yarin aşkına
Açıpta girseidim gönül köşküne
Hak ihsan eyleye böyle düşküne
Hele zalım sevda nedir bilmezimiş

Hasta değilimki yatakta yatam
Ölmüş değilimki toprakta yatam
Şencanı bu tende nasılda tutam
Hele zalım sevda nedir bilmezimiş

İsmail Şencan

Kahrolası gurbet seni

Zincirsiz bağladın bizi
Hiç bilmedin derdimizi
Kaybetdirdin yolu izi
Kahrolası gurbet seni

Bazı düz bazı bayırdın
Gahi vurdun gah kayırdın
Siladan yardan ayırdın
Yıkılası gurbet seni

Ne yazın var nede kışın
Tükenmek bilmeyen işin
Hani gözüm hani dişim
Sürünesi gurbet seni

Olmaz olsun paran pulun
Şencanımı sanma kulun
Bir gün ayrılacak yolun
Yok olası gurbet seni

İsmail Şencan

Kimi hancı kimi yolcu

Kimi hancı kimi yolcu
Her birisi bir yol tutmuş
Kimi hak yoluna tapmış
Her birisi bir yol tutmuş

Kiminin merağı malda
Arıcının eli balda
Bahçıvan meyvası dalda
Her birisi bir yol tutmuş

Şencana aşk bir mirastır
Çiftçilik merak hevestir
Fidan dikmek yurda süstür
Her birisi bir yol tutmuş

İsmail Şencan

Leylim

Sandık sandık ceyizi
Gelin gidiyor leylim
Birinin kulpu kırık
Duvağı dökük leylim

Şeker şerbet yapmışlar
Tatlı dilinden leylim
Yad ellere katmışlar
Soysuz elinden leylim

Düğün olur saz olur
Elleri kına leylim
Son pişmanlık az olur
Zülfü dökülü leylim

Şencanı koydun yasta
Gözleri ceylan leylim
Durmaz artık sivasta
Murad alası leylim

İsmail Şencan

Mezire

Karlı nuri baba lülük tepesi
Alaca çamları büyük meşesi
Yeni açmış gülü mor menevşesi
Gül dalında bülbülü var mezranın

köse dağın kalkmış dumanı karı
Türkmen yaylasının gelmiş baharı
Oynayalım çanlar halayı hemî barı
Süslenmiş düğünü var mezranın

Cennet olmuş çakmak kırın merası
Sürme çekmiş o yar zeytin karası
Şencanım çal sazın şimdi sırası
Dem i muhabbet özü mezranın

İsmail Şencan

Nazlı ile alican ın hikayesi

Sarı cecimin nakışı
Zemherinin kara kışı
Kara kış kurban ın aldı
İki canlı kara kaşı

Nazlı gelinin sancısı
Tipi boranın avcısı
Cogi baba yardım etsin
Zor gelir bana acısı

Toprağını kazamadım
Baş tahtanı yazamadım
Ne be çare biriymişim
Bu yazgıyı bozamadım

Heder oldum heder oldum
Nesimiden beter oldum
Her derde dayandı bu can
Şencanım canandan oldum

İsmail Şencan

Nazlım

Her sabah her seher yeri geçtim kapısından
Göremedim nazlı yarı yüksek yapısından
Bende yanar oldum aşkın ateşinden
Yanan bu gönlüme su nazlım nazlım

Ellerinize nazlım geldim giderim
Kötü imiş benim yazım kaderim
Eğer gelir isen nazlım olsun haberim
Ara sıra mektubunu yaz nazlım nazlın

Kurban olsun sana nazlım canım cananım
Aşkınla dile destanım sana yananım
Unutmayasın beni aşık şencanım
Andıkca selamını sal nazlım nazlım

İsmail Şencan

Nice hükümdarlar nice Őahlar

Nice hükümdarlar nice Őahlar
Tahtları tacları boş değilmi
Can telaşında hayli insanlar
Bunca akan kanlar zay deęilmi

Tek farklılık dini dili rengi
Var oluş nedeni bir deęilmi
İnsandır kible insandır sevgi
Aldığımız nefes bir değilmi

Nefis için dünya olurmu talan
İnsandır insana cevher olan
Varmı bu güne dek baki kalan
Gelip geçen ömür dar deęilmi

Şencanım nazım iktidarlara
Gelip verdiđiniz söz deęilmi
Güzellikler dolu yarınlara
Bir dünya brakmak hak deęilmi

İsmail Şencan

Sen bendesin

Ellerin ellerimde
Gözlerin gözlerimde
Yanakların yanağımda
Sen bendesin artık

Dokun dokumda
Kokun kokumda
Bedenime girdin
Sen bendesin artık

Ruhunu okudum
Seni yazabilir
Seni çizebilirim
Sen bendesin artık

Sende braktığım yüreğime karşılık

İsmail Şencan

Senden Kalan

Yağmurlu bir ekim akşamı idi
Şimşeklerin şavkı vururken
Gül pembesi yanaklarına
Süzülüp` te girmişti yansıması
Derinden bir sızı brakarak
Gönlümün otağına

Sanki..
Onurlandırıyordu gece bizi
Yağmurlar şarkı söylüyor
Şimşekler alkış tutuyordu...

Ne güzel bir gece demiştin
Beni mutlu edercesine

Ve sonra...
Kadehindeki dudak izini
Gözlerimde gözlerini
Ellerimde ellerini
Yanağımda yanağını brakarak

Yüreğimi alıp gitmiştin

Gecenin karanlığında

İsmail Şencan

Sevgili cananım dostum

Sevgili cananım dostum
Duydumki gidiyormuşsun
Bizim ele at bir postun
Bir haber bir selam söyle

Giderisen bizim ele
Benim halim yare söyle
Bülbülde bir ise yare
Benimkini hezar söyle

Gezerim gurbet diyarı
Bitmiyor gönlümün zarı
O gül yüzlü can didarı
Bir göresim geldi söyle

Aldandım dünya varına
Düşmüşüm gurbet toruna
Umudum yoktur yarına
Dünden bu güne söyle

Şencanım sal sözümü
Dostla bir ettim özümü
Kara etmesin yüzümü
İkrarında birdir söyle

İsmail Şencan

Sılama

Keten köynek biçilmiyor
Sensiz bade içilmiyor
Senden yardım geçilmiyor
Dağlar dağlardan aşam
Sılam sana ulaşam

Ayrı düştük kaç yıl oldu
Sarardı gül benzim soldu
Gurbet bana diken oldu
Dağlar dağlardan aşam
Sılam sana ulaşam

Şencanım der hallerimi
Bir yol tutsan ellerimi
Sana döksem dillerimi
Dağlar dağlardan aşam
Sılam sana ulaşam

İsmail Şencan

Üvey anadan çektiğim nic olur

Şikayetim var yaradanım sana
Üvey anadan çektiğim nic olur
Küçük yaşta düştüm gama hicrana
Benim gibi düşenin hali nic olur

Üvey ana sözü bir gürz gibi
Saçım okşamadı bir gün kız gibi
Uyutmadı koynunda sanki söz gibi
Üvey anadan çektiğim nic olur

Duyun dostlar üvey ana zehirdir
Sağım yare solum alev gibidir
Şencanım durulmaz sanki nehirdir
Üvey anadan çektiğim nic olur

İsmail Şencan

Yare hasret

Asmalı pencere çiçeđi
Kaldır yüzündeki peçeyi
Günmü deđdi boynun bükersin
Bu gönlümün hoyrat göçeđi

Evleride bir yolun başı
Önünde çifte sohu taşı
Benim yardım muradım kaldı
Sebep olan zalim kardaşı

Bir dem cemalin görebilsem
Güzel hatırın sorabilsem
Dolasam kollarım boynuna
Şencanımı şad edebilsem

İsmail Şencan